

گرامر زبان انگلیسی: فعل ها قسمت ۴

فعل های کمکی شامل موارد زیر هستند.

پیش از شروع این مقاله قسمت های قبلی آن را بخوانید.

Do, be, have, will, would, shall, should, can, could, may, might, must

این فعل ها معمولاً به تنهایی در جمله نمی آیند و به یک فعل اصلی نیاز دارند. برای ساختن سؤال، جمله منفی و برای ساختن جملات مجهول به این فعل ها نیاز داریم.

در گرامر زبان انگلیسی برای ساختن سؤال این فعل ها قبل از فاعل جمله می آیند.

Do you like flowers?

(گل ها را دوست داری)

فعل های *to be* در گرامر زبان انگلیسی

این دسته از فعل های کمکی میتوانند به عنوان فعل اصلی جمله هم بیایند.

Am برای اول شخص مفرد یعنی / به کار میرود.

Is برای سوم شخص مفرد یعنی *it, she, he*

Are برای دوم شخص جمع و مفرد و اول شخص جمع و سوم شخص جمع به کار میرود یعنی *you, we, they*

Was به جای *am, is* در زمان گذشته می آید.

Were به جای *are* در زمان گذشته به کار میرود.

به مثال های زیر توجه کنید.

I am a teacher.

(من یک معلم هستم)

You are a student.

(تو یک دانش آموز هستی)

He is my father.

(او پدر من است)

I was born in Iran.

(من در ایران به دنیا آمدم)

You were playing here.

(تو در اینجا داشتی بازی میکردی)

فعل *have* در گرامر زبان انگلیسی

این فعل برای ساختن زمان های کامل به کار میرود. هرچند که خودش میتواند فعل اصلی باشد.

I have been watching you.

(من در حال تماشای تو بوده ام)

Has شکل سوم شخص مفرد آن است.

Had شکل دوم و سوم آن است.

خود *have* برای *I, you, we, they* به کار میرود.

They had been working.
(آن ها کار میکرده بودند)

She had seen you.
(او تو را دیده بود)

Will در گرامر زبان انگلیسی

ما از *will* در گرامر زبان انگلیسی برای بیان عقاید در زمان حال و آینده استفاده میکنیم.

John will be in his office.
(جان در دفترش خواهد بود)

We'll be late.
(ما دیر خواهیم کرد)

ما از *would* در زمان آینده در گذشته استفاده میکنیم که در کتاب گرامر زبان انگلیسی برای تنبل ها کامل توضیح دادم.

ما در گرامر زبان انگلیسی از I will و we will برای قول دادن و پیشنهاد دادن استفاده میکنیم.

We'll come and see you next week.
(ما خواهیم آمد و تو را خواهیم دید هفته آینده)

برای بیان ترجیحات، آرزوها و انتخاب ها

I will take this duty.
(من این وظیفه را بر عهده میگیرم)

برای بیان آینده

It will rain tomorrow.
(فردا باران خواهد بارید)

برای بیان ظرفیت یا قابلیت

200 passengers This airplane will take.
(این هواپیما ۲۰۰ مسافر را در خود جا میکند)

برای بیان تصمیم، اصرار و حضور داشتن

I will do it as you say.

(همانطور که میگی آن را انجام میدهم)

در گرامر زبان انگلیسی گاهی *would* به همراه *rather* برای بیان ارجحیت به کار میرود.

I would rather go shopping today

(ترجیح میدهم به خرید بروم امروز)

در گرامر زبان انگلیس در این ساختارها از *would* استفاده میشود.

Would you mind + verb + ing

Would you + verb

Would you carry this for me please?

(میشود لطفاً این را برای من حمل کنید)

Would you mind carrying this?

(میشود لطفاً این را برای من حمل کنید)

استفاده از *would* برای بیان آرزو یا خواسته در گرامر زبان انگلیسی

I would like to have a pizza.
(من پیتزا می‌خواهم)

برای بیان کارهای روتین

Normally, we would work until six.
(طبیعتاً ما تا ساعت ۶ کار خواهیم کرد)

برای بین نظر

I would have to agree.
(من باید موافقت کنم)

کاربرد *shall* در گرامر زبان انگلیسی
به طور معمول در انگلیسی آمریکایی به کار میرود برای بیان درخواست مؤدبانه.

Shall we go.
(میشود برویم)

Shall we dance?

(میشود برقصیم)

Should در گرامر زبان انگلیسی

به عنوان فعل کمکی برای بیان اجبار هنگام ابراز یک عقیده به کار میرود.

You should rest at home today.

(تو باید در خانه استراحت کنی)

برای پرسیدن راه چاره

What should we do now?

(الآن باید چه کار کنیم)

برای بیان اینکه چیزی مورد انتظار است.

Everybody should arrive by six.

(همه باید ساعت ۶ برسند)

نکته: در گرامر زبان انگلیسی از *would* برای بیان موارد غیردلخواه استفاده کنید و از *should* برای بیان نصیحت و از *could* برای بیان توانایی در انجام کاری در گذشته.

